

Quina sentit té el Nadal? Què vol dir el naixement
de Jesús i justament en aquest estable de Betlem? Si només
n'entenguéssim la poesia, si només en freguéssim ~~un moment~~
l'espontaneïtat sentimental d'una escena de maternitat
tendríem no hauríem après gran cosa que s'ho valgué. I és
així perquè d'aquesta visita a la cova de Betlem no se'n
emportem només que una emoció poètica, pintoresca, com
si freguéssim folclòrica. Si ets unaabella intel·ligent i
amorsosa n'entornes un altre suc d'aquesta festa de Nadal. Perquè
ben mirat tota la poesia de ~~l'estable~~ Betlem es ja misteri i si
no es manifesten-ne els elements: 1. Infant Jesús que acaba
de néixer i deu, la seva mare és verge i aquest Nen, que
és el mateix deu, neix pobre en una cova. Repressi

82

un altre element: aquest Jesús ve per a
conquistar-te. I afegeixi encara un altre
detall - quins detalls! - aquest Jesús
pujarà al Calvari per a tu, per a mi, per
al nostre pòpols i morirà en una creu. La
vesia de Nadal ve de tot això, o no és
res.

Si vols entendre l'escena de la cova
de Betlem per a una mica de
futur a aquest present:

93

Aquesta mare que té el seu fill damunt la falda
se'l veurà encara sobre la falda mort, una trentena
d'anys més tard.

Aquesta ~~mare~~ noia de quinze anys que té avui
per al seu fill una "falda de noia" és la futura
Mare de Déu dels Dolors.

Aquest filllet "ros i davrat", ajeuat a la falda de
la Verge Blanca, el veurem un dia estès sobre aquesta
mateixa falda mort, ple de plaus i nafes.

Avui sembla una flori, i un dia, de tan desparat,
"causaria estapor veure'l." (Marta)

Avui li canten cançons, i un dia el cobriran
d'insults i blasfèmies.

Ull que es de Angell la veu que espere el recat del
mida sera vinent per trenta ordes de plata, que es el preu d'un
indian.

Per feu de David, el seu pare, se li espera una
veu.

La veu del seu pare una corona d'espores: cada
punxa depotaria rubins de sang.

Aquesta testa que té l'univers a dins la veu
de cantar. se veu vida sobre el braç de la veu mare.

Aquest flac de cabell ros que la Verge Maria en
penitencia, un dia sera un granoll de sang.

La cara d'aquest Nen que avui fa de coixí de petrus
de la Verge Maria, la veu mare li haurà d'espugnar
pleua de gargalls, inflada a bufetades, després del
bes de Judas.

10 5

Aquestes mans que la verge Maria enlloba
amb el seu olé i ~~les seves besades~~, les mans
dels ^{grans} ~~quiriades~~, ella mateixa les contemplarà
traversades per un dau terrible.

Reverts pens que ressequiran tota la terra
promesa, els pens que Maria Magdalena unirà
amb llàgrimes i perfums i que besaran els pecadors
mentre el món sigui món seran atravesats per
un dau cada un.

El cor d'aquest Jesús que ve a redimir el món
serà traspassat i tuitat ~~amb~~ una llançada.

Perquè "El castip" que nosaltres ens estalorem i "que ara
ens dona la pau ha caigut sobre J'Ell." (Paians)

Li que avui veia en un lloc públic sera executat entre
dos lladres en un lloc públic

6

¿ Que signifiquen Deus agut naixement tan pobre i que agut ven hagi d'esser portat ^{un dia} al patibul?

Amb tot el seu poder hi ha una cosa que Deu no pot fer. La. Són, que es la veritat i la justícia, no pot evitar que 2 i 2 facin quatre, no pot fer que 2 i 2 facin 5. Ell no pot pas per ^{que} l'insult d'un fill a la seva mare es considerari en un acte sublim i que un ~~acte~~ mal d'rip o un acte impur no robia el bé de deu al propi. Ell pot evitar, fent el cas de les lleis de la natura, que la ven sigui feta i que el pec veni, però no pot impedir que el pecat no produessi una catastrofe enorme. Del paradís d'Edem Adam i Eva en sortiren tan espantats que fou necessari que el Fill de ^{pat un miracle} Deu pogués existir els estralls del pecat no hauria nascut aquest Jesús destinat a esser ~~el salvador~~, martiritjat amb un refinament diabòlic.

7
ha elzís no pot esser més dura, ha nostra misèria, el
peccat, necessita un remedi al del Fall de deu i el
nostre. Qui vulgui venir amb mi - dirà Deus un dia -
que prengui la seva creu i em segueixi. O portarem la
creu - dit Paul Claudel (A) - o la creu ens portarà a
nosaltres. Que és com si diguessim: o portarem la creu com
una xerxa o anirem penjats a la creu com un
garraç. (1) Le Chemin de la Croix.

No hi ha altra filosofia que aquesta en aquest món. Els
qui renegant-ne volen suprimir el sacrifici i prescriuen no
donar la bestia que portem a sobre es trencaran coll i
barres.

La vida es una ocasió que se'ns ofereix per a conquistar
el cel. I aquesta ocasió va acompanyada d'altres gràcies:
avisos i remoniments de consciència, oportunitats múltiples de
fer obres bones, contrarietats rebuïdes destinades a provar-nos i

9
escriure. Si no entenguéssim que Betlem és la primera estació
~~de la vida de Jesús~~ del camí de la creu, aquesta escena de
l'establa no valdria bé res per a nosaltres, ni ~~podria~~ ~~ser~~
~~fructífera~~ si aquest Jesús no fos el fill de Déu que ve a
redimir-nos, a l'establa de Betlem ni podria ni haver-hi. El que ha
fet el miracle que aquesta establa no sigui una cosa tan
vulgar com una cova de pitarons encara en farà una
alta: la creu que hauria d'esser un instrument
repercutant es convertirà en símbol de fe, d'esperança
i d'amor, en trofeu de pau, de glòria i de victòria,
i àdhuc en element decoratiu.

La Mare de Sen
July 1860